

Scénář pro audio reportáž

Miroslav Jech se narodil 1. února 1938 v Hájích nad Jizerou v Podkrkonoší. Dětství prožil za války jen s maminkou, tatínka měl v koncentračním táboře. Žili skromně a v přidělovém systému jim vypomáhala babička, za kterou chodili do Roprachtic.

„Každou neděli ráno ve vosum se šlo hodinu a čtvrt cesty. Zpátky se nesla bandaska kozího mlíka a trochu kozího tvarohu. A pár vajíček. A takový ty protektorátní zvyklosti, ty já mám pořád v hlavě. Jedly se brambory, dělaly se topinky z chleba, jedla se jenom polivka. Maso nebylo. Když se někdo zastavil někde v hotelu, aby si dal polivku, tak ten číšník měl na provázku uvázaný nůžtičky, tak potravinový lístky a z toho vystřih 10 g tuku, 100 g masa, 100 g mouky.“

Do školy začal chodit v Hájích. Nebyl ve třídě sám, kdo měl tatínka v koncentráku, někteří o něj dokonce přišli úplně.

„Za mnou seděl Ivan Petráků, jeho tátu Němci zastřelili. Tuším, že to byla poslední terezínská poprava, někdy 4. května čtyřicet pět. Vedle v lavici seděla Ilonka, jejího tátu stáli, usekli mu hlavu Němci, v Berlíně.“

Miroslavovi se naštěstí tatínek vrátil a v roce 1948 se jeho rodina přestěhovala do Hejnic v Jizerských horách, kde byl nejen žákem, ale dokonce kvůli nedostatku učitelů sám učil v první třídě.

„Pamatuju, když jsem byl v pátý třídě, tak já byl takovej urostlej trochu, tak pan řídící přišel, koukal, že dva kluci z té třídy jsou takový masitý, tak Ebrt a Jech půjdou učit do první třídy obecný.“

Vystudoval chemii, pracoval jako barvířský mistr a ve volném čase se věnoval horolezectví. 30 let také strávil jako záchranář v Horské službě. Díky tomu se dostal jako doprovod na různé botanické expedice. Procestoval mnoho exotických zemí v Evropě a Asii. Rád třeba vypráví historku z Arménie o klíšťatech:

„Kousek za Jerevanem mě přepadly klíšťata. Bydlel jsem s doktorem Šatavou. A říkám, člověče, já mám klíště. Já svlíknout, do naha, svlíkni se! Člověče, vždyť ty jich máš dvacet. Tady ty klíšťata nikdo neví, co maj v sobě. Každý klíště vzal pinzetou, vzal skalpel a s kusem kůže, centimetr to vyříz, a lepil to na hotelový okno. Jo a to mně řekl ještě větu: Co řveš, podle učebnice v kůži žádný nervy nejsou!“

Pan Jech je také místní nadšenec do počasí, kterému se věnuje už 62 let. A jak se k meteorologii dostal?

„Já, jelikož jsem vyrůstal jako kluk v zahradnictví. Kdokoli v noci šel na záchod, tak musel k teploměru. Na podzim, na jaře. Sakra, ono to je pod nulou, tak táta vstal a šel zatopit do kotle do skleníku. Tak jsem přišel z vojny, udělal jsem si srážkoměr a začal jsem si to měřit. A měřím dodnes.“

Miroslav Jech vzkazuje dnešním mladým:

„Ať se spíš přimkne k přírodě než k čemukoli jinýmu.“